ה. שרות בסה"כ שנים. וכן בא שר. שיתת משק"י ולמה יהא נשוי עם 3 שיתוי ולמה לא יוכל
לה נשוי עד"ז ולמה יהא נשוי עם ב' נשים ולמה לא יוכל לה נשוי עד"ז ולמה יהא נשוי עם
ב' נשים ולמה לא יוכל לה נשוי עד"ז

משנה

מתני' המוכר את הבית לחבירו ומצא בו מערה גדולה שהיתה מלאה זבל או דיר של בהמה
הרי זה שלו ר' יהודה אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שנים עשר חדש הרי זה שלו ופחות
מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שלשים יום הרי זה שלו
ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי
זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים
הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה
חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד
שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו
לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר
שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר
אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי
אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר
ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה
של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן
הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו
ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי
זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה
חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר אם לדבר שדרכו לעמוד
שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' שמעון אומר אם לדבר
שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר' יוסי אומר
אם לדבר שדרכו לעמוד שבעה חדשים הרי זה שלו ופחות מכאן הרי זה של מוכר ר'

מה ראיה יש לו מדברי רבינו אלא ראיה זו שכתבנו ;

משנה

כל שנשבע לשקר בדבר שאין בו ממש אינו חייב ; ואם נשבע לבטל את המצות הרי זה נשבע שבועת ביטוי ; ואם נשבע לעקור דבר מן התורה כגון שאמר לא אשמע לכהן גדול שיורה לי בדבר שהוא מצוה או לבית דין שיורו לי בדבר שהוא מצוה הרי זה נשבע שבועת ביטוי ; ואם נשבע לעשות דבר שאין בו ממש כגון שנשבע שאעמוד ואשב ואעמוד ואשב הרי זה נשבע שבועת ביטוי ; ואם נשבע לעשות דבר שהוא מצוה כגון שנשבע שאבנה את המזבח ושאקריב שלמים ושאנסך יין הרי זה נשבע שבועת ביטוי ; ואם נשבע לעשות דבר שהוא עבירה כגון שנשבע שאהרוג את פלוני ושאגנוב את הבהמה הרי זה נשבע שבועת ביטוי ; ואם נשבע לעשות דבר שהוא מצוה ועבירה כגון שנשבע שאגנוב את הבהמה ושאקריב עליה שלמים

V 1163 E

Louis Alexandre Berthier
Colonel du 19e Regt. d'Infy. 1793.

Le Comte
Maréchal
Duc de Valangin
Prince de Neufchatel.

ואמר אחרון קטנה ולמה נקרא כך ? ... ה) מה שנינו בברייתא בסיפא דמתניתין ? ... ו) מה שנינו בברייתא בסיפא דמתניתין ? ... ז) מה
שנינו

א) מה שנינו במתניתין בסיפא ? ... ב) מה שנינו בברייתא בסיפא דמתניתין ? ... ג) מה שנינו במתניתין בסיפא ? ... ד) מה
שנינו במתניתין בסיפא ? ... ה) מה שנינו בברייתא בסיפא דמתניתין ? ... ו) מה שנינו במתניתין בסיפא ? ... ז) מה שנינו
במתניתין בסיפא ?

כמה שלתה חוצב מהנזילות וכו' עכ"פ הבי' שהתירך ומתוך דברי הרן והרי"ב ז"ל משמע שהם סברו שלהרשב"ם אין לריך שלח יהי דבר
קולן בין תפלין להרחב ולעכ"פ שמדברי הרשב"ם שהביאו נרחה כן קלת מ"מ כבר כתב הוח עלמו בתשובה סי' תתכ"ז) "כן נרחה להלכה
חבל למעשה בין על יד בין על רחב רואים מה שרבים נוהגים ומהו שלחמרו בירושלמי" וכו' ועכ"ב כתב הבי' ומ"מ חדם שהוח עלול
לנזילות וכו' מיהו נרחה לי ב"כפם וכו' חלב מלחתי בהילקוט תשובת הרשבח וכו' וכל לדחות רלית החוקרים וכו' חלח על גבי
כובע דק הסמוך לרחב" וכו' עכ"ל והדרכי משה כתב (שם) ולע"ד חלף המעתק בענין זה יניקה בלח ברכה וכו' –
מכל מה שקדם נרחה שכלם מוסכימים (להרחב הרן הרי"ב הרשב"ם והטור) שלח יהח דבר קולן בין תפלין ליד ולח בשל רחב הוח כן
דלעע"ב דהרן ורבי"ב לקחו דברי הרשב"ם בענין לחוד שכבר כתב הוח ז"ל עלמו שהורה כן להלכה לכתחלה ולעע"ב שמליבו
שמי שהוח עלול לנזילות יניקה של הכובע דק מ"מ לח מיירי חלח ברחב ונם שם יכפם מפני הרוחים ולרמ"ח לחין זה נקשב
כהנקה כלל שהרי כתב שלח לנרך עליה –
ונקזור עתה לנדון דידן: כבר נקרנו למעלה שלילה לריך שלח יהח מעל המעל מך התורה ולענין מה שחמרנו נ"כ למעלה
נלפע"ד שהימה מינה מותרת לכתחלה הנעל ל"נם שהרי רחינו שנורה ובעבודה ובתפלין נם שם מן התורה לחסור להיות שם חניצה
ונם שם רחינו שהרטיה נ"כ נקשב כחניצה ולעע"ב שבתפלין חינו נרור כל כך מ"מ חין ספק כי בתפלה של יד חסור להניקה עליו
ונם ברחב חינו מותר חלח בכובע דק ולמי שחינו רוצה להניקה כלל חם לח נתירהו כך ומ"מ לח יעשה כן לפני כל; ונם בנטיל'
ידים כתבנו לעיל ג"כ שפסקו שרטיה שעל המכה חינו חוצלת וכבר חלהנו לעיל ולחבאר עוד לחלק שבני נ"י חבאר לומר
שהרטיה הוח מעוטו ומינו מקפיד דק"ל דמינו חוצלת (עיין ערוך"ן דף ר' ע"ב) דשם חינו מקפיד עליו כל כך חם יבח מעט מים
על גבי המכה לו הרטיה משא"כ הכח דמקפיד בודחי שלח תנוח הלכועה של הרטיה שלח יהח מנטוער –
ואם תחמר ולך נוכל לומר שהרטיה חוצלת והלח בתוספתח דשבת (פ"ו) הבי"ח הריף (פ"ו) והרח"ש (שם) והרמב"ם פ"יט מה' שבת
הל' יב והטור ובי"ח סי' שלח) חמרינן יניחין בחפלנית וכו' ונטיה שעל המכה" דמשמע משם שהרטיה בטל הוח לגבי הנוף
דלא"כ הכלח הוח נוזל משלוי נשבת דחסור יל דלין זה קשיח שהרי כבר כתב הטור בטעמח דיוחין בו בשבת וז"ל: "לפי שהם
כורפחים הלכך הוי כמו תכשיט" ולח מקחת שהיח בטלה לגבי הנוף והרמב"ם נ"כ כתב: "יוחים וכו' וככל דבר שתולין חותו
משום רפוחה" עכ"ל –
לחר כל מה שכתבתי נרחה לפע"ד נרור שלין כחן שום תקנה לקולן שעל הרטיה חינו יכול לקשור הרלועות כי לפי דעתי
ולפי הרליות שהנחתי יקרוב מעל המעל דבקלילה לסורה מן התורה ומחקר שהרטיה מונחת על כל השוק לין כחן מקום לחקר
לקשור שם הרלועות כי ממעל לשוק לינו רשחי לקשור שהרי התורה לחרה "מעל רגלו" (שהוח השוק) ולח מעל
המעל (דהיינו למעלה מן השוק);

היום יום ל' לקרם מנקם שנת תרנ"ג לפ"ק

בלי שי"רלח דמן קבריח לחרץ ר' שלמה רוזרי"ג פיר"ורלח

Gerichts-Doctor
Rabbinat Posen
Posen 29. Augst. 1893.

Dr. H. Hollaender
Advocat

שאלה ו'

ראובן בת מחרן ספרד ונשא כאן אשה ומת בלא בנים ולא נודע אם היו לו אחים או אחיותו רולה להנשא: ואתה בא עד אחד העיר היו מקום ראובן והעיד ואמר: בשבתנו יחד בקרן ספרד היה שמעון אחר המיר את דתו והלכתי אני לכאן ואחר שנים בא אחרי גם ראובן בהיותו עוד פנוי ונשאלתי לו על אחיו ואמר לי כבר מת; ועתה שאל השואל אם יש לפמוך להתיר לאשה להנשא לצוק לו לא?

תשובה

קודם שאתחיל להודיע דעתי נראה מה הם ענייני השאלה — א) אם האשה זקוקה ליבם מומר — ב) אם יש לפמוך על עד אחד שאמר מת היבם — ג) אם עד־הראיות הוא נאמן על עדותו כדי שיקבל העד הב' עד אחד —

ואחר הדברים האלה אתחיל לבאר —

א) נראינן בירושלמי (דף כ"ב ע"א): מי שיש לו אחין מכל מקום וכו' והרא"ש (פ"ב סי' נ') כתב גם כן לשון המשנה פשוט וכן כתב הרי"ף (שם) פשוט וכתב הגי' (שם): מי שיש לו אחין מ"מ וכו' הא אחין משומד זוקק ליבמתו לחליצה ויבום וכו' — והרמב"ם כתב (פ"ו מה' יבום וחליצה הל' ו') "מי שיש לו אחין וכו' אף על פי שהן עובדי עבודת כוכבים וכו' — וכת' ה"ה (שם): מי שיש לו אחין וכו' ובעיטור לרבינו שרירא וכו' והרשב"ץ ז"ל תמה על דברי רב יהודאי וכו' ומדברי רבינו נראה שלא כדברי רב יהודאי וכו' — וכתב הסמ"ג (דף קלה ע"ד) גם כן כלשון הרמב"ם —

והמרדכי כתב (ביבמות פ' כ"ב ס"ק ל') תשובת שאלה לרבן גמליאל בר' יהודה ז"ל יבמה שנפלה וכו' לרבי שרירא יבמה שנפלה וכו' וכתב רב יהודאי וכו' כתוב בתשובת הגאונים יבמה שנפלה וכו' וכתב רש"י בתשובה לחת וכו' ונראה להר"ם להביא ראיה וכו' וכת' הר"ם לעיל שהנחתי ראיה וכו' לא מלאתי לבי לעבור וכו' עכ"ל — והנהות מרדכי כתבו (בסי' ק') כתב בחזק וזה לשונו וכו' עד "ולי הדיוקו הכותב "וכו' — וגם הטור הביא מחלוקת בין רב שרירא ורב יהודאי גאון וכתב ז"ל ולא ירשנו וכו' וגם מה חילוק יש וכו' —

מכל מה שקדם נראה שמדברי הגאונים והרא"ש והרי"ף משמע בבירור מומר זוקק לחצת חליצה, ובפרט שהגי' והרמב"ם והרשב"ץ שהביאו ה"ה ורש"י בתשובה שהביא המרדכי והסמ"ג והר"ם עלמו לעיל שהביאו ראיה לדברי תשובת הגאונים כלם לאחרו בן בפירוש שהרי כלם סברו לעיל שאלה השואל ואין למחוק עליו שהרי הרי"ף כתב (פ' האשה רבה) בעו מיניה מרב ששת וכו' ופשט רב ששת (דעד לאחר) נאמן ורבא נמי וכו' ואקשינן ואלא ק"ל דעד לאחר וכו' וכן הלכתא עכ"ל והגי' (שם) כתב: בעו מיניה וכו' ופסקו הרי"ף והגאונים ז"ל דהלכתא כרב ששת וכו' ולא ק"ל דעד לאחר וכו' וכן הלכתא עכ"ל והגי' (שם) כתב: בעו מיניה וכו' ופסקו הרי"ף והגאונים ז"ל דהלכתא כרב ששת וכו' עיין שם ועיין שוד שם המאור הגדול שהאריך בו ומסכים עם רוב הפוסקים, והרמב"ם כתב (פ"ג מה' יבום וחליצה הל' ה') נאמן עד אחד וכו' אף על פי שאינו אלא עד אחד וכו' כמו שמעיד בחצת לים וכו' והוא שם כתב: נאמן וכו' העלו בהלכות בשם הגאונים והרשב"ץ כתב בתשובה (חלק ראשון) בזה לא רחיתי קולך" וכו' ובמקום אחר בחותה תשובה: "וכן תדעו שכל שהאמינו בו עד אחד וכו' וכן כתב בהדיא הרב בעל הלכות גדולות" עכ"ל — וכת' הסמ"ג ג"כ (הל' יבום לף קלו ע"א): פסק רב

שרטוט

מה לחקור שקיעה. קודם הנדיקה ונקדה הדיקה וי"ת מנהמה
או חבב הנקבב הון ב"ו ימים קם מותר בשתיה?

תשובה

קודם שהתקיב בהביב לגיע כפניך עיקרי הבהלכה הזהת והרי הם
שבשה: ק) קם נדיקת הנהמה היה מלקודי"ת לן (כי קז עב' ידי קנדת
הדיקה יב בגו תפיקלן דלקודי"ת לן וקבינן כקומרת) קו חש היקמלרנון-
ג) קם קנדת הדיקה קודם נדיקתה הוה נותן "טועה" בשנדק קו כפנס-
ג) קם יב בגו כהדיר בשתות הקבב קו כלן — וקקר הקלימי זהרת
קנות בשבת (דף ט') נשקשה בחזקת ה"תר עומדת ולין מפרקמין הדבר" עכ"ל --
ובתב הב"ח שם בשם רבי: "ונתר מזו דלפ"ז נקנה הדיחה בחקום דמחמחל ידע דשנקל
מלך שם בשם רבי: "ונתר מזו דלפ"ז נקנה הדיחה בחקום דמחמחל ידע דשנקל
ודבר הונה (דף ט') נשקשה בחזקת ה"תר עומדת ולין מפרקמין הדבר" עכ"ל --
אשוי דשב"ם בה ריעותא בדקינן, והיכא דלית"מ דלפרשל הדיחה ולא בדק מתסבלת דמחינן להא
היין בין רובא דלית"ה קמן דמ"ם הא מהא והאא קמחינן ולא בדקינן כל י"ן טרפות ונקובת הדיחה
דר נתן אמר תלינן מן הדוחק דיה דהב מרי אמר לא תלינן והלכתא תלינן --
ולקמנן תו בקולין דף מ"ט ע"א חינקיבה ריחה היכא דמחמחל ידע דשנקל תלינן או לא תלינן דב אלא
אמוס דשב"ם בה ריעותא בדקינן, והיכא דלית"מ דלפרשל הדיחה ולא בדק מתסבלת דמחינן להא
היין בין רובא דלית"ה קמן דמ"ם הא מהא והאא קמחינן ולא בדקינן כל י"ן טרפות ונקובת הדיחה
דר נתן אמר תלינן מן הדוחק דיה דהב מרי אמר לא תלינן והלכתא תלינן --
והרמב"ם כתב בפ"ו מהל' מ"א הל' י"ג: מי שבדק את הבהמה וקרע את הוושט ונקוב ג'בדק את הדיחה בא
אף כלב או חל. ונטל את הדיחה והלך לו הרי זו מותרת ואין לומרים שמא נקובה היתה לו שמא
דנוקה היתה שאין מקדיקין אלא אחר שלא נקבו חזקת בני מעיים כשרים" ובפיהמ"ש
ז"ל והתיר וכ"ב לפני דבותו שכ"ו מקדיקין בדבר שתמל מכל"ומקבלה ועכשו נחזיקנה בטרפה ומ"מ היכא
דלית"ה לדיחה קמן ואפשר למ"בדקה לאמר לאכול מן הבהמה עד שתבדק" עכ"ל:
והרמב"ם כתב בפ"ו מהל' מ"א הל' י"ג: מי שבדק את הבהמה וקרע את הוושט ונקוב ג'בדק את הדיחה בא
אף כלב או חל. ונטל את הדיחה והלך לו הרי זו מותרת ואין לומרים שמא נקובה היתה לו שמא
דנוקה היתה שאין מקדיקין אלא אחר שלא נקבו חזקת בני מעיים כשרים" ובפיהמ"ש
ז"ל והתיר וכ"ב לפני דבותו שכ"ו מקדיקין בדבר שתמל מכל"ומקבלה ועכשו נחזיקנה בטרפה ומ"מ היכא
דלית"ה לדיחה קמן ואפשר למ"בדקה לאמר לאכול מן הבהמה עד שתבדק" עכ"ל:
והרמב"ם כתב בפ"ו מהל' מ"א הל' י"ג: מי שבדק את הבהמה וקרע את הוושט ונקוב ג'בדק את הדיחה בא
אף כלב או חל. ונטל את הדיחה והלך לו הרי זו מותרת ואין לומרים שמא נקובה היתה לו שמא
דנוקה היתה שאין מקדיקין אלא אחר שלא נקבו חזקת בני מעיים כשרים" ובפיהמ"ש
ז"ל והתיר וכ"ב לפני דבותו שכ"ו מקדיקין בדבר שתמל מכל"ומקבלה ועכשו נחזיקנה בטרפה ומ"מ היכא
דלית"ה לדיחה קמן ואפשר למ"בדקה לאמר לאכול מן הבהמה עד שתבדק" עכ"ל:
והרמב"ם כתב בפ"ו מהל' מ"א הל' י"ג: מי שבדק את הבהמה וקרע את הוושט ונקוב ג'בדק את הדיחה בא
אף כלב או חל. ונטל את הדיחה והלך לו הרי זו מותרת ואין לומרים שמא נקובה היתה לו שמא
דנוקה היתה שאין מקדיקין אלא אחר שלא נקבו חזקת בני מעיים כשרים" ובפיהמ"ש
ז"ל והתיר וכ"ב לפני דבותו שכ"ו מקדיקין בדבר שתמל מכל"ומקבלה ועכשו נחזיקנה בטרפה ומ"מ היכא
דלית"ה לדיחה קמן ואפשר למ"בדקה לאמר לאכול מן הבהמה עד שתבדק" עכ"ל:
והרמב"ם כתב בפ"ו מהל' מ"א הל' י"ג: מי שבדק את הבהמה וקרע את הוושט ונקוב ג'בדק את הדיחה בא
אף כלב או חל. ונטל את הדיחה והלך לו הרי זו מותרת ואין לומרים שמא נקובה היתה לו שמא
דנוקה היתה שאין מקדיקין אלא אחר שלא נקבו חזקת בני מעיים כשרים" ובפיהמ"ש

ولد ما كونٌ ما دام ذلك ما هُنَّ ذلك لما تحدد ولما تحدد. —

ب ب٠ ٢٠ ت، أ، تحدّ ٢٥٨٠ عدد ٥٥٥٤ تحد

ت٧ ٢٤.٥٦ ٣٢ ٣٢٠٩ تحد ٤٢ عدد ٢٢٢٠٢٠ ٢٠٧٠٢٠٥٥٦

Ludwig Emanuel Grimm
Professor der Rechte
Mitglied der Akademie der Wissenschaften
Ritter des Ordens pour le mérite

Wilhelm Grimm
Professor der Philosophie
Mitglied der Akademie der Wissenschaften
Ritter des Ordens pour le mérite

ولما ٢٤٨٤ عدد ٢٨٣٨/٧٩ ٢٨ عدد

ولما ٢٤٨٤ عدد ٢٨٣٨/٧٩ ٢٨ عدد

تحد ٢٤٨٤ عدد ٢٨٣٨/٧٩ ٢٨ عدد

تحد ٢٤٨٤ عدد ٢٨٣٨/٧٩ ٢٨ عدد